

DRUGSVERSLAAFDEN

Op Skid Row kost meth maar vijf dollar

Nergens is de daklozen crisis in de VS zo zichtbaar als op Skid Row in Los Angeles, waar duizenden verslaafden in tentjes wonen.

Door onze medewerker
Tuun Voeten
LOS ANGELES

De geur van urine en wiet hangt in de lucht. Skid Row, een wijk in Los Angeles, is een gigantisch tentenkamp van zestig stadsblokken waar naar schatting achtduizend daklozen een onderkomen hebben gevonden. Een paar straten verderop ligt Broadway met zijn statige theaters waar in de gloriejagen van Hollywood feestelijke premières plaatsvonden. Hier zitten daklozen apathisch voor zich uit te staren, onder invloed van de vele drugs die hier volop verkrijgbaar zijn. Wiet, de lichtste daarvan, is sinds kort legaal in de staat Californië. Los Angeles is het epicentrum van de daklozen crisis die de Verenigde Staten reist. Door migratie, stijgende woonlasten en de coronacrisis zijn er in tien jaar zo veel daklozen geweest. Volgens cijfers van het ministerie van Volkshuisvesting zijn er nu zo'n 600.000 in de VS, 65.000 van hen bivakkeren in Los Angeles. Overal in de stad zie je tentjes, bij de op- en afritten van de snelwegen, onder vrijwel elk viaduct, in het sjeke Echo Park en aan de toeristenstranden van Venice Beach.

Op Skid Row scharen duizenden verschoepelingen rond tegen een decor van wolkenkrabbers van het Banking District. De eerste gevallen zijn zwaar gestoorde psychiatrische patiënten die naakt over straat kruipen, hun behoefte doen waar het maar uitkomt en tegen de lucht schreeuwen terwijl ze woeste gebaren maken met hun vuisten. Andere daklozen liggen verkrampd op de stoep in de brandende zon te slapen.

Favoriete drug

Vroeger was crack de favoriete drug, die met een straatprijs van 3 dollar per portie in het bereik lag van iedereen. Nu is het crystal meth, „Het is Christus tegen Crack, and Chris is winning“, zegt Holly, een Skid Row-bewoner. De high van crack duurt vijftien minuten, met een portie crystal meth ben je een halve dag onder de pannen - dat is een gunstige prijs-kwaliteitverhouding, vindt Holly. „Van crack ben je drie dagen in de ban. Meth laat je nooit meer los.“

Scotty, een zware gebruiker, laat zien hoe gemakkelijk het is om een nikkel te scoren, straattaal voor een portie van 5 dollar. Hij roept een naam bij een tentje en schuift vijf dollarbiljetten door een gat in de voorruit. Dan komt een man tevoorschijn die op een stoelje wat witte korrels achterlaat, ineengeformeld in

Overal in de stad zie je tentjes, bij de op- en afritten van de snelwegen, onder vrijwel elk viaduct

een stukje plasticfolie. De hele transactie duurt nog geen minuut.

Scotty injecteert voor 30 dollar per dag aan meth. Dat heet *slamming*, omdat het effect zo overweldigend krachtig is. Scotty haalt elke ochtend om half negen schone spuiten op Fifth Street. De naam *needle exchange* suggereert dat je daar een vuile spuit kunt omruilen voor een schone, maar het werkt anders. De vrijwilliger achter de balie kent Scotty bij naam en geeft hem een bruine papieren zak. Scotty zoekt een rustig plekje voor zijn shot. Veel andere verslaafden spuiten en roken gewoon op de stoep vóór de spuitenruil.

In de zak zitten veertig spuiten, ontsmettingsalcohol, en bandjes om zijn arm af te binden. Scotty gebruikt vijf, zes spuiten per dag, de rest verkoopt hij door voor één dollar per stuk, waarmee hij zijn eigen gebruik financiert. Ook krijgt hij van organisaties en vrijwilligers die in de buurt werken veel gratis flesjes water. Die verkoopt hij, drie voor een dollar, aan louches winkeltjes die ze voor een dollar per stuk doorverkopen.

Bloedige korsten

Scotty speelde drie jaar geleden op Skid Row aan. Vroeger moet hij een boom van een kerel zijn geweest. Nu heeft hij littekens op zijn armen van het spuiten en is vel over been. Hij heeft bloedige korsten

op zijn hoofd, verwondingen opgelopen bij gevechten of valpartijen, en constant jeuk door denkbeeldige besties onder zijn huid.

Toen ik in 2003 op Skid Row fotografeerde, was het gebied aanmerkelijk kleiner, de helft van nu. De roesmiddelen waren alcohol en crack. De meeste daklozen gebruikten niet openlijk op straat. Een dakloze alcoholist dronk discreet zijn enorme fles bier uit een papieren zak.

Nu rookt iedereen ongegeneerd in het openbaar crystal meth uit glazen pijpjes met een bolletje aan het einde. In 2020 werd *proposition 47* aangenomen in het progressieve Californië. Winkeldiefstal van goederen tot een waarde van 950 dollar was niet langer een misdrijf, maar een overtreding, en gebruik en bezit van hard drugs werd uit het wetboek van strafrecht geschrapt. Vroeger kon de politie iemand arresteren wegens het roken van crack, nu negeert ze publieke drugconsumptie.

„Dit is een Disneyland voor verslaafden“, zegt Pastor Blue, een voormalig dealer, pitbullfokker en zelfverklaard dominee uit Atlanta, die spreukur houdt onder een lufel op Crocker Street. Hij geeft advies en is dagelijks met de bezem in de weer om opgehoopt vuil van zijn territorium te verwijderen. Blue is hier na een verblijf in de gevangenis neergestre-

Op Skid Row, in het centrum van Los Angeles, bivakkeren duizenden daklozen in tentjes op straat (uiterst links). Anna (linksboven) is een gebruiker van **crystal meth**. Verslaafden **gebruiken openlijk** drugs op straat (links). 'Pastor Blue', een voormalige dealer, houdt spreukur in zijn ruimte die hij **'Blue Hollywood'** noemt (linksonder). Gebruiker Josh (boven) **lijdt aan een psychische aandoening**.

FOTO'S TUUN VOETEN

ken. De overgrote meerderheid van de bewoners van Skid Row heeft een gevangenisverleden: een oudere man draagt nog zijn bruine hemd van de *LA County Jail*.

„De mensen zijn gewoon pratende honden“, zegt Verno, een zwarte veteraan die tegenover Pastor Blue tijdelijk in een opvanghuis zit en vanuit zijn gigantische pick-uptruck het leven op Skid Row aanschouwt. „Als ze moeten schijten, laten ze gewoon midden op straat de broek zakken.“ Hij laat zich sarcastisch uit over de hulpverleners die elk weekend naar Skid Row afzakken om eten en flesjes water uit te delen en hun goede daden vastleggen door elkaar te fotograferen. „*Liberal Jesus junkies*“, zegt hij. „Kleine blanke meisjes die zichzelf fantastisch vinden omdat ze flesjes water uitleiden aan zwarte paupers.“

Granieten aanrecht

Andy Bales leidt de United Rescue Mission, een van de grootste en oudste shelters op Skid Row. In de hoogtijdagen konden er wel duizend mensen terecht. Door de coronacrisis is de capaciteit teruggebracht tot een derde. Bales zit in een rolstoel. Zijn eerste been verloor hij door een stafylokokkeninfectie die hij opglep op de smerige straten van Skid Row. Het andere been raakte daarna zo overbelast dat het

ook geamputeerd moest worden. Bales is een fel criticus van het beleid van het stadsbestuur. Dat heeft besloten wooneenheden te bouwen waar daklozen met een soort huursubsidie kunnen wonen. Uiteindelijk zijn er van de tienduizend appartementen die gebouwd zouden worden, afgelopen jaar maar acht honderd opgeleverd. Costrijds, een half miljoen dollar per stuk. „Alles wat geen granieten aanrecht heeft, is onacceptabel voor de stad“, zegt Bales. „Ingrippen in drank- en drugsmisbruik vinden liberale politici ongeoorloofde inmenging in de sfeer. Shelters vinden ze mensonwaardig. Nes, ze zijn niet ideaal, maar we praten hier over een enorme nationale humanitaire ramp. Waar slaat het op onbetaalbare appartementen neer te zetten die er in de praktijk niet eens komen?“

In april gebod de federale regering dat de stad Skid Row tegen oktober moet ont-

ruimen en voor vervangende huisvesting moet zorgen, maar het stadsbestuur is hiertegen in beroep gegaan. Voor Skid Row is het erop of eronder.

Tuun Voeten is oorlogsfotograaf en cultureel antropoloog. Hij werkt aan een boek over wereldwijde opkomst van crystal meth dat in 2022 verschijnt. Deze reportage kwam tot stand met steun van het Fonds Bijzondere Journalistieke Projecten.